

הישיבה האחרונה של כועצת הקהילה בקוטנה

בseinריהם הלבנים ובכיפותיהם הלבנות על ראשם, דוחפים הם את ארגזיהם הירוקים הדוגלאליים ומותירים בחלל את הידוד קריואתיהם האחרונות: "לודי", "לודי".

אותה שעה מופיעים באופק האפל פרנטי העיר העושים את דרכם לישיבת מועצת הקהילה המתקיימת באולם המואר בשפע אורות שבבעלות הקהילה, השוכן בביתו של שמואל אש בשוק החדש.

בין קהל-הצופים שזכו לכרטיסי כניסה לפי מפתח מפלגתי נמצא אף בנו בכורו של פנחס דיין ע"ה, איצ'לה, הנדחק בסקרנות לעבר המחיצה המפרידה בין משתפי היישיבה ובין הצופים. איש מזר הוא איצ'לה הגוץ, תמיד נחפו כאילו עתותי אין בידו והרי למעשה מעודו לא עשה האיש כל מלאכה והקהילה הייתה תומכת בו.

אפיקי איש דתי הוא, הריהו מלא טענות נגד כל מטיף-המוסר ובפרט טוען הוא נגד אביו על שלא לימדו מלאכה כדי שיוכל יחד עם כל העם-העובד להלחם על עולם צודק יותר. אחיו גשך שכנו לבית, קלצ'יבסקי, אף הוא מבקר קבוע בישיבות מועצת הקהילה. זה עתה לבש את בגדי השבת שלו לאחר יום עבודה מפרכת בתפריה, ובא להאזין בדריכות יתרה לסעיפי התקציב הארץישראלים כמו קרן הקימת, קרן היסוד והסעד לחלווצים המתעתדים לעלות שמא יקופחו.

על העיר נישא שרב כבד, ספג ענני אבק, שהיתמרו מאלפי זוגות רגלים שאצוו-רצו על פני הרחובות מרוצפי אבניים ומצופי אסفلט.

העצים עמדו עלפי-חום, צמרותיהם קפאו ואוושת הרוח גועה ודממה.

ירק הדשאים שביבורו בעיר זהר וכובש את עין בעדנתו. גון של ירקות אטומה משתקף מסקלריה מימי הנהר אוכנה עליו שטים ברבוריים צחוריים שמוטי ראש.

יום השוק של השלישי-שבוע הגיע לקיצו.

שוק החדש והישן נישאים הדי המולה רבה, בעת אריות שאירת הסחורה שנותרה על הדוכנים. שוקו כלים ודרכי גאלאנטריה וגלגול פראי של חביות דגים-מלוחים מלא את החלל. מרחוק עולה ומתערמת ערים סלים גדולים וקטנים ויודים מושבי-עגשות-יד או נושאים צוררותיהם הכבדים על גביהם נשרכים אט-אט לבתיהם, לaims ויגעים בעורגם לקורטוב של מנוחה לאחר יום אוגוסטلوحט.

מפני רחוב זמנהוף מופיע משה בלנק, גבה-הគומה והמצומק כלולב, על זהה מיכל הפליז הכבד וקריאותיו הנכאות מכריות: "וודה סודובה".

קריאותו נבלעות ברקיעות פרטוטיו של הסוס המשיך עגלו של משה-איטה (רוטקוף).

ובערכה השני של העיר כבר נחפוים הביתה האחים פלוטקין,

הדתiot, החילוניות-תרבותות והדרישות הקונסטרוקטיביות כמו תלמוד-תורה, חדר יסודית-תורה, בית-ספר "בית-יעקב", "עמ"י הספר" בית-ספר "معدעם" ספריות "פרץ" ו"אחד-העם", "יוז"א" טאו", מועדוני ספרט ומוסדות להכשרה מקצועית מצטיירת תמונה רב-גונית של פעילות חברתיות ותרבותית ענפה מאוד.

לאחר דברי הפתיחה של היושב-ראש נוטל את רשות הדיבור נציג סיעת ה"bond", א.מ. זילברברג ובנהתו מספרים אחדים הוא מצביע על חוסר הממשות שבם וambil'ע חשש שהוא נתוני אלה יהיו גורם להעלאת המסימן שתכבד מאד על המון העם הרחב. על הצעת התקציב הגן מאיר לנצ'יצקי הקדורני תמיד, שפניו הכהושים ועיניו האפורות הביעו תקיפות. אחריו הביע את הסכמתו להצעת התקציב אליעזר זאנדברג, נציג הציונים הכלליים הבלתי תוקפני. על במת הנואמים עולים זה אחר זה, חברי המועצה האורתודוקסים: פישל זאנדברג ויואל שטיינפלד. שניהם טוענים כי צריך להגדיל את הסעיפים לצרכי הדת וכחוכחה מסיימת לדבריהם מצטטם הם סעיפים מקבילים בתקציבים של ערים אחרות. מלא הימה עולה על הבמה לייבוש קאם בעל הקומה הבינונית. פניו שחומות, עיניו כಗחליאש ותנוונות ידיו מבטל הווא את טענות הדוברים הקודמים בסוברו כי סכומי כסף גדולים למדים מוצאים על-ידי הקהלה לצרכים דתיים, אף-כפי רק חלק קטן מן האוכלוסייה היהודית נהנה מהם.

בציגם של פועלי-ציון וצערדי-ציון, שור הווא הנואם האחרון בישיבה הראשונה של מליאת המועצה.

מחוגי השעון מתקרבים לשעת הוצאה. הירח המלא מגיח מבעד העצים והבתים, הענפים רוחשים ומסתודדים, העיר אפופה שלולה רוגעת, אי שם נשמע קול נביחת כלב.

בדומיהו הודי-היליה אין איש מהרהר על הצפוי לבוא. אך אבוי, המשך הישיבה לא נתקיים עוד לעולם...

לאורך השולחנות הארכיים הערכונים בצדota דלא"ת כבר ישובים חברי המועצה, נציגי המפלגות השונות. מאחוריו השולחן תלויה תמונתו של תאודור הרצל וממולה לווח-השנה המצביע על חודש אוגוסט שנת 1939. על השולחנות לפני כל פרנס מונח עותק של הצעת התקציב לשנה השופטה והבאה, מודפס במכונת כתיבה שהוכן על-ידי מזכירה הקבוע של המועצה יואב בורובסקי.

מימין: הרב י.י. טרונק עם הפרנסים י. שטיינפלד וקם פון רעכטס: הרב טרונק און די דזאראעס שטיינפלד און קאם

את נואם הפתיחה נושא היושב ראש אלכסנדר פאלץ, חליפתו האפורה המגוהצת ועניבתו הקשורה כיאות עושות רושם מצויין. מספר הרב של הסעיפים המשקפים את ה策רכיות